

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/39/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415000144
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8415000144.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom 08.11.2017 v trestnej veci odsúdeného J. O. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok, sp.zn. OT/24/2005 - 27 zo dňa 21.08.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného J. O..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že odsúdený J. O. sa v skúšobnej dobe určenej mu trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. OT/24/2015 zo dňa 13.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.06.2015, neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody uloženého mu uvedeným trestným rozkazom v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 50 ods. 8 Tr. zákona s použitím § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona odsúdeného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom obhajcu, odsúdený písomne odôvodnenú sťažnosť.

V nej uviedol, že počas skúšobnej doby bolo začaté voči jeho osobe trestné stíhanie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, a to z dôvodu, že viedol motorové vozidlo v Spišskej Novej Vsi a to i napriek tomu, že mu rozhodnutím o priestupku Okresným dopravným inšpektorátom Kežmarok, sp.zn. ORPZ-KK-OPDP6-163/2014-P zo dňa 04.08.2014 bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 60 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp.zn. OT 24/2015 zo dňa 13.06.2015 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 48 mesiacov. V tomto konaní bol rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. OT 25/2017 zo dňa 13.06.2017 odsúdený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov nepodmienečne. Trest vykonal dňa 08.07.2017. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 50 mesiacov. Na verejnom zasadnutí o premene trestu konanom dňa 21.08.2017 sa ku skutku priznal, oľutoval svoje konanie, sľúbil, že takýmto spôsobom sa viac správať nebude a zároveň uviedol, že sa nechce zbavovať zodpovednosti za svoje konanie. Uviedol, že pobyt v ústave na výkon väzby a následne v ústave na výkon trestu odňatia slobody bol pre neho dostačujúcim ponaučením, po ktorom si vstúpil do svedomia a uvedomil si dôsledky svojho konania. Nechce sa zbavovať zodpovednosti za svoje konanie, avšak trest zákazu činnosti (ktorý dvakrát porušil, čo nesmierne ľutuje) porušil predtým, ako bol vzatý do väzby a následne do výkonu trestu odňatia slobody. Tento pobyt bol preňho dostačujúci, nakoľko si uvedomil hodnoty vo svojom živote. Tými sú jeho rodina, jednak dcérka z bývalého manželstva, voči ktorej má vyživovaciu povinnosť a zároveň s ňou chce nadviazať kontakt, ktorý sa mierne prerušil kým som bol vo väzbe a výkone trestu a jeho syn,

ktorý sa narodil pred dvoma mesiacmi. O tom, že má záujem viesť riadny život a starať sa o svoju rodinu svedčí aj fakt, že tri dni po tom, ako ho pustili z výkonu trestu nastúpil do práce - pracuje ako operátor výroby I v spoločnosti Embraco Slovakia s.r.o., k čomu priložil kópiu pracovnej zmluvy. Má za to, že súd pri svojom rozhodovaní nevzal do úvahy, že trest odňatia slobody vykonal a nedisciplinovaný život viedol pred vykonaním trestu. Tento trest splnil svoj účel, už viac nemieni páchať trestnú činnosť, avšak má za to, že ďalší výkon trestu, po ktorom stratí prácu a rozvráti sa mu ešte viac vzťah s dcérou, bude v rozpore s účelom trestu. Zároveň zasiahne aj jeho družku, s ktorou má maloletého syna, nakoľko starostlivosť o domácnosť a syna v takom malom veku ostane výlučne na nej. Pri rozhodovaní o premene trestu však nie je možné pristupovať automaticky aj napriek tomu, že nemožno zľahčovať alebo ospravedlňovať porušovanie právnych predpisov alebo povinností, ale sledovať účel trestu a trestného konania, pričom je potrebné rešpektovať základné práva a povinnosti fyzických osôb. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vydal nové rozhodnutie, v ktorom vysloví, že sa osvedčil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutým výrokom uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Tak, ako to vyplýva z obsahu predloženého spisového materiálu, ale aj z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu je zrejmé, že trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. OT/24/2015 zo dňa 13.06.2015, ktorý sa stal právoplatným dňa 23.06.2015, bol Radoslav Horvatovič uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona. Bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Keďže trestný rozkaz sa stal právoplatný 23.06.2015, skúšobná doba odsúdenému začala plynúť od 24.06.2015 a plynula do 24.06.2017.

V súlade s vykonanými dôkazmi je aj zistenie prvostupňového súdu, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby spáchal ďalšiu úmyselnú trestnú činnosť. Táto skutočnosť vyplýva z obsahu rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. OT/25/2017 zo dňa 13.06.2017, právoplatného 13.06.2017, ktorým bol v uvedenej veci J. O. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne mu bol uložený aj zákaz činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 50 mesiacov. Ako je zrejmé, skutku pre ktorý bol uznaný za vinného sa dopustil dňa 08.03.2017, a teda v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v posudzovanej trestnej veci.

Podľa zistení krajského súdu z lustrácie registra priestupkov, ktorými doplnil dokazovanie prvostupňového súdu, sa odsúdený v čase plynutia skúšobnej doby, dopustil aj dvoch priestupkov, a to na úseku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch keď sa dňa 20.2.2016 v telefonickom hovore vyhrážal svojmu svokrovi, ako aj priestupku na úseku dopravy dňa 30.7.2016 a to konaním, ktorým porušil všeobecné povinnosti účastníka cestnej premávky (nerešpektoval dopravné značenie) podľa 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov

Spáchanie úmyselnej trestnej činnosti v priebehu skúšobnej doby a navyiac, trestnej činnosti totožného charakteru ako bola trestná činnosť, pre ktorú mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienené odkladaný, ako aj priestupkov z ktorých jeden bol na úseku dopravy (opäť v čase keď vykonával trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá) podľa názoru krajského súdu, rozhodne neumožňuje urobiť záver o tom, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby viedol riadny život.

K návrhu obhajoby primerane predĺžiť skúšobnú dobu a nepremieňať uložený trest odňatia slobody na nepodmienečný krajský súd uvádza, že v danom prípade však takémuto postupu bráni skutočnosť, že skúšobná doba podmieneného odsúdenia už uplynula a to dňom 24.06.2017.

Z ust. § 50 ods. 4 Tr. zákona plynie, že výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu.

Pre to, aby súd mohol uvedeným spôsobom rozhodnúť, musia byť splnené 2 podmienky. Tou prvou je, že skúšobná doba podmiennečného odsúdenia odsúdenému ešte plyní (zákon výslovne hovorí o „ponechaní skúšobnej doby v platnosti“, čo neprichádza do úvahy v prípade, ak táto už uplynula) a tou druhou je, vzhľadom na to, že má ísť o výnimočný postup, zistenie takých okolností prípadu, ktorý by ho odôvodňovali.

Ak však už skúšobná doba podmiennečného odsúdenia uplynula, nie je možné o jej ponechaní v platnosti ani o prípadnom predĺžení už rozhodnúť a to ani vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, na ktoré poukazuje, ani vzhľadom na deklarované odhodlanie viac sa trestnej činnosti nedopustiť. A už vôbec neprichádza do úvahy to, aby v rámci rozhodovania o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie mohol byť uložený nejaký iný alternatívny trest (ako ho obhajoba v záverečnom návrhu na verejnom zasadnutí žiadala).

Rozhodnutie, ktorým prvostupňový súd vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a pôvodne podmiennečne odložený trest vykoná, je preto potrebné považovať za správne.

V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým odsúdeného prvostupňový súd na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestného činu, za ktorý mu bol ukladaný podmiennečný trest odňatia slobody vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Krajský súd ani v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo nezistil žiadne procesné pochybenia, ktoré by mohli zakladať dôvod zrušenia napadnutého uznesenia, a preto sťažnosť odsúdeného J. O. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.